

Vastaajat: Euroopan komissio, Euroopan petostentorjuntavirasto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan (i) OLAFin 22.7.2021 tekemän päätöksen OCM (2021)22007; (ii) OLAFin 22.7.2021 tekemän päätöksen OCM (2021)22008; (iii) komission 22.3.2021 tekemän päätöksen (ref. Ares(2021)20233749) ja (iv) komission 3.3.2021 tekemän päätöksen (ref. Ares(2021)1610971)
- velvoittamaan vastaajat maksamaan (i) 1 127,66 euroa, jotka on pidätetty ilman PMO:n takaisinperimisestä yksittäistapauksessa tekemää hallintopäätöstä; (ii) 9 250,05 euroa, jotka on pidätetty touko-, kesä-, heinä-, elo- ja syyskuulta 2021 ja (iii) 1 euroa ex aequo et bono korvauksena henkisestä kärsimyksestä, jota kantajalle on aiheutunut siitä, että OLAF on suorittanut lainvastaisesti tutkinnan OF/2016/0928/A1, joka johti lopulta kantajan viraltapanoon
- velvoittamaan vastaajat vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisen kanneperusteen mukaan OLAF on rikkonut Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohtaa ja 90 a artiklaa, koska kantajan 23.3.2021 tekemä unionin tuomioistuinten vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan OLAFin loppukertomus ja suositukset eivät ole toimia, joilla on oikeudellisia vaikutuksia, perustunut valitus on jätetty tutkimatta.
2. Toisen kanneperusteen mukaan OLAF on rikkonut mainittujen henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohtaa ja 90 a artiklaa, koska kantajan 23.4.2021 tekemä valitus on jätetty tutkimatta. Kantaja väittää, että OLAFin olisi pitänyt ottaa valitus tutkittavaksi, koska OLAF on komission yksikkö ja siten komission osa, joten sen olisi pitänyt käsitellä kantajan valitus.
3. Kolmannen kanneperusteen mukaan komissio on rikkonut mainittujen henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohtaa, koska komissio on tehnyt implisiittisen päätöksen, jolla on hylätty kantajan valitus komission 22.3.2021 tekemästä päätöksestä (ref. ARES(2021)2023374), jolla vahvistettiin komission 3.3.2021 tekemä päätös (ref. ARES(2021)1610971).

Kanne 25.10.2021 – NJ v. komissio

(Asia T-693/21)

(2022/C 37/52)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: NJ (edustaja: asianajaja C. Maczkovics)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan SEUT 265 artiklan perusteella, että komissio on oikeudenvastaisesti jättänyt ryhtymättä toimenpiteisiin kantajan 19.4.2018 tekemän valtioneuvoston päätöksen SA.50952(2018FC) koskevan kantelun johdosta
- määräämään komission tekemään viipymättä ratkaisun numerolla SA.50952(2018FC) kirjatun kantelun johdosta

- velvoittamaan komission korvaamaan kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan siinäkin tapauksessa, että komissio tämän kanteen nostamisen jälkeen toteuttaa toimenpiteet, joiden vuoksi unionin yleinen tuomioistuin katsoo kanteen menettävän tarkoituksensa, tai unionin yleinen tuomioistuin jättää kanteen tutkimatta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu siihen, että komissio ei ole noudattanut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisia velvoitteitaan. Kantaja vetoaa erityisesti SEUT 265 artiklan ja asetuksen 2015/1589⁽¹⁾ 12 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan rikkomiseen, asian huolellista ja puolueetonta tutkimista koskevan vaatimuksen laiminlyöntiin, hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen ja päätöksen tekemistä kohtuullisessa ajassa koskevan periaatteen loukkaamiseen, koska komissio ei ole tehnyt ainoatakaan asetuksen 2015/1589 4 artiklan 2, 3 tai 4 kohdan mukaista päätöstä, vaikka kantajan valtiontuki-toimenpidettä SA.50952(2018FC) koskevan kantelun jättämisestä on kulunut jo yli kolme vuotta ja kuusi kuukautta. Kantaja katsoo, että komission olisi valtiontuen tarkastusmenettelyissä sovellettavien käytännesääntöjensä⁽²⁾ mukaisesti pitänyt tehdä tällainen päätös kahdentoista kuukauden kuluessa tai ainakin kohtuullisessa ajassa.

(¹) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).

(²) Valtiontuen tarkastusmenettelyissä sovellettavista käytännesäännöistä (EUVL 2009, C 136, s. 13).

Kanne 31.10.2021 – Peace United v. EUIPO – 1906 Collins (MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN)

(Asia T-699/21)

(2022/C 37/53)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Peace United Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja M. Artzimovitch)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: 1906 Collins LLC (Miami, Florida, Yhdysvallat)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja unionin yleisessä tuomioistuimessa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN – EU-tavaramerkki nro 11 352 804

EUIPO:ssa käyty menettely: Menettämismenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 30.7.2021 asiassa R 276/2020-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin valituslautakunta arvioituaan virheellisesti tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja ja laiminlyötyään hyvää hallintoa koskevaa velvollisuutta katsoi, että EU-tavaramerkkiä MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN N:o 11 352 804 ei tosiasiallisesti käytetty riidanalaisen jakson aikana luokkiin 41 ja 43 kuuluvien palvelujen osalta,

- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.